

տարեկան 10 բուրջի, վեց ամիսը՝ 6 բուրջի, երեք ամիսը՝ 3 բ., 50 կ. ամիսը՝ 1 բ., հատով՝ 5 կ. բաժանողը գրում են թիֆլիսում միմյանի խմբագրատանը:

Խմբագրություն հասցեն՝ Тифлис, Редакция „Нор-Дар“
զամ Tiflis Rédaction „Nor-Dar“.

Խմբագրությունը բաց է ամեն օր (բացի տոհմ օրերից) ժամը 9-ին մինչև 2-ը: Ցայտարարությունները ընդունում են ամեն շաբաթագրի ցայտարարությունների քառյակի 2 կ. քիկալսերի համար կրկնապատիկ:

ՔՐՈՆԻԿԱԿԱՆ

Առաջնորդը. — Քաղաքական գլխավոր թիֆլիսից:
Քրոնիկան: — Լուսին:
Հուշումայ անկախները:
Առևտրական: — յարաբերությունները
Պարսկաստանի հետ և նրա խոշնգությունը:
Քաղաքական. — Թիբեթի և
Յունաստանի:
Թիբեթի և Վեդի:
Քաղաքական. — Մուսուլման
և մահմադականությունը:
Տեղական. —
Ցայտարարությունները:

Թիֆլիս, 28 մայիսի 1897 թ.

ՔՐՈՆԻԿԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ

Ներկայումս կարգավորված տեղությունների միմյանց հետ ունեցած յարաբերությունները և արտաքին գործերը և վեճերը, ինչպես և լայն-թիրակալ հաշտությունների խնդիրը պայմանավորում են առաջնորդում են միայն ընդհանուր խաղաղությունը պահպանելու քաղաքականությունը:

Մեծ տեղությունները իրենց մեջ համաձայնություն են կայացրել պահպանել ընդհանուր խաղաղությունը և չվճարել, որ գոյություն ունեցող գոյություն (statu quo-ն) փոփոխված են լինում, քանի որ խորհրդակցությունները և պատերազմի հետևանք է լինում կամ պատերազմ է առաջացնում, և որին կամայականորեն ոտնուտակում կլինեն խաղաղություն, միջամտություն իրենց մեծ տեղությունները և—միմյանց դեմ պատերազմելու:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՄՈՒՐԱՆԻՑ ԵՎ ՄՈՒՐԱՆԻՑՆԵՐԻ
ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ԵՎ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ
ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ԵՎ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ

Գրական բաժնի Արարելիի «Բրաժ» բաժնի առաջ կհամ է, որ կարգավորված և կամ քանի որ պետք է կարգավորված կընշանակի:

Գրական 114 մասերու կամ անկանի գլուխներու բաժանում է. և արգարի այս գլուխները Գրականի մեջ որոշակի գաղափարներ, բայց դեպքերու և նկարագրերու փոխարինությունները աչքի առջև բերելով, կրնան այդ խաղաղությունը շարադրությունները 114 որոշ գլուխներ և մասեր հանել:

Պետք է իշխել թե, Գրականի վարդապետություններին մասերը Մեքսիկի և երբեմն մասերը Մեքսիկի մեջ ներշնչում են, բայց այս երկու տարբեր ներշնչումները Գրականի մեջ խաղաղության համար և մեծ գլուխ իւր մեջ ստորաբաժանումներ ևս ունի, որոնք արարելով «Արեթ» կանոնները:

Գրականը ամենամաքուր արարելիքն է:

Գոյություն ունեցող գոյությունները, ընդհանուր խաղաղությունը պետք է պահպանել և դրա առաջ միւս բոլոր խնդիրները կրկնապատկան համարել այս է մեծ տեղությունները քաղաքականությունները:

Յունաստանը հասկացաւ այս, չկամեցաւ հասկանալ և տուժեց չարաշար:

Սլոբոդ հերթը հասել է թիբեթին, դրանք չեն ուզում հասկանալ մեծ տեղություններին միայնող քաղաքականությունները և պետք է տուժեն, եթե յամալին:

Թիբեթին ուզում են թիբեթական թիբեթական միայնակ, մինչև անգամ փորձում են ալեկոնցիստով պայքարել երկրի ընդհանրության հարցին, բուժարկությունը թիբեթական միայնակ սովորների տիրապետության ամսվ գոյությունը երկրորդներին:

Թիբեթին այդ պարագայում երկու բան չեն ուզում տեսնել. նախ այն, որ եւրոպայի որոշել է պահպանել գոյություն ունեցող գոյությունները, հետևաբար նա չի լինում տալ, որ թիբեթերը թիբեթական խնդիրները:

Մի կ էլ այն, որ թիբեթիան Յունաստանի վրայ տարած իւր յաղթությունը պարտական է ընդհանուր խաղաղության պահպանությանը քաղաքականությունները:

Գրական դեմ դնալով պետք է տուժի, ինչպես և տուժեց Յունաստանը... բայց պետք է կարգավորված ընդհանրապես թիբեթիան, այժմ ունի, և ունի պետք է երկար բանակցությունները և նորանոր պայմաններ առաջարկելը միմյանց ժամկետաձևություն է և և

գրական պետք է լինի, ժողովրդական հասկանալի լինելով գրել կամ թարգմանել մահու շափ մեղք, և Աստուծոյ առջև դատապարտել կընամարտի:

Ինչպես կանխաւ տեսնել, Մուսուլմանությունը ժամանակ Արարելի մեջ տիրող կրօնները էին կապալառություններ, հրեականություններ և քրիստոնեություններ ուսուցիչ Մուսուլման շահացած է իր կրօնի վարդապետությունները հիմնել այս և իրենց սկզբունքները բուրգովին տարբեր հիման վրայ:

Մուսուլման կրօնի հիմնական մասերը կրկնապատկան Աստուծոյ միությունը և Մուսուլման մարդաբանական ամենաբարձր և առաքելական ամենավերջին պաշտոնը: Եւ կրօնները թե, Մուսուլմանությունը յամալին շահացած է գրականի մեջ, իշխում դեպքերը հին և նոր կտակարանի դեպքերուն յարմարեցնել, նոյնիսկ շատ մասեր խաղաղության օրինակ է:

Գրականի վարդապետությունները և անոր ոճը կամ շարադրությունները և նոր քննողները համալարծիք են թե, Գրականը ուղղակի Մուսուլմանությունը և օգնականներու ձեռք շարադրում է պետք է, Գրականը ուղղակի Մուսուլմանությունը մը է, Բայց Մուսուլմանական բուրգովին կրթություն այդ ոչ միայն կրթություն, այլ նոյնիսկ այն հասարակ ունեն

միջոց մի փոքր աւելի շատ տուգանք ստանալու Յունաստանից:

Յունաստանի հետ խաղաղությունը պահպանելու պետք է թիբեթիան մեծ տեղություններին միջամտություն, դրանց ներկայացուցիչներին ձեռքով, հետևաբար եթե գրանցվող ներկայիս առաջարկությունները համաձայնի, ում գեմ պետք է լինի պատերազմը:

Յոյները դեմ:
Ով կըթողնի, կըրկալան տեղություններին գեմ հո չի պատերազմելու թիբեթիան:

Այս ամենին հասկանալի և պարզ է, բայց եւրոպական թիբեթեր իրենց ընդհանրություններին կարգավորվելու տուգանք համար հաղթող տեսնել քանի որ գրական և խորհրդակցություններ անում այն մասին թե թիբեթը չի համաձայնություն թիբեթական վերադարձները Յունաստանին, որովհետև ձեռքով-միջոց յայտարարել է, որ գալիս է Ղուրանին: Եւ այսպիսի հեղափոխությունը տուգանք և հրատարակում են ամեն օր:

Այսօր թե վաղը թե ձեռքով-միջոց իւր փաշաներով և «գլխուկարական կուսակցություններ» ամենայն խոնարհություններ կըկատարեն Յունաստանի վերաբերություններ այն ինչ որ եւրոպան կը կարգադրի:

Պահպանել ընդհանուր խաղաղությունը և դրան զահել ամեն բան և ամեն իրաւունքներ և աշխարհակալական ձգտումներ—այս է արդի գրական:

Ընդհանուր խաղաղությունը պահպանությունը նպատակներ են և այն կզական փառաւոր հանդեսները,

թե, Գրականը Աստուծոյան ծրուկները մը ունի, Գրականության թե Գրականի պարունակած խոսքեր ի սկզբանէ անտի Աստուծոյ թիբեթիան մօտ գտնուող անասման տարածություն ունեցող գրադատական մը վրայ փորագրում լինելով, Ռամզան ամսոյն մեջ Գրականի հրեշտակը այդ տախտակը ամեն հաստոյան երկինքը փոխադրած է և անտի երբեմն ի Միջոց և երբեմն ի Միտինէ մաս մաս 23 տարւան մեջ Մուսուլմանները ներշնչած է: Եւ կրօնի թե, երբ Մուսուլման իր ներշնչումները ժողովրդական կըլայնեցնէ, իր հետեւողը առանց գրի առնելու գոց կընէին, այնպէս որ Մուսուլմանի մահուանէ ետք, Եւրոպայէն մեծ ներդրում քաշած Մուսուլմանի հետեւողները ի մի հաւաքելով, իւրաքանչիւրին զիտցածները հաւաքել և Գրականը գրի առնել:

Թե և Միտինէն (ուղղափառ) այն համոզումը ունեն թե Գրականը Աստուծոյան ծրուկը մուսուլմանները ներշնչում է Մուսուլմանի, սակայն կարգ մը մահ-մեղապանք այնպէս կընդունեն թե պետք է հեղինակը Մուսուլման լինել է: Այս մասին մինչև ցարդ գաղափարներ անհամաձայնություններ կըտիրեն մահ-մեղապանք մեջ:

որ կատարուելու են Անգլիայում: Վիկտորիա թագուհու յորեկանը խաղաղություն հանդէս է, ինչպէս և Ֆրանսիական հասարակապետությունները, որ տեղի պետք ունենայ այս ամառ:

Ոչ որ իրաւունք չունի ողբալու, ոչ որ լայն լինելու... չէ որ պետք է պահպանել ընդհանուր խաղաղությունը:

ՔՐՈՆԻԿԱԿԱՆ

Թիֆլիսի քաղաքային վարչությունը իւր մայիսի 27 ի նիստում քննեց Թիֆլիսում բնակարանների տուրք մտցնելու խնդիրը, որի մասին ներքին գործերի մինիստրը, նահանգապետի միջոցով դեռ ևս անցեալ տարի էր հարցրել քաղաքային վարչության կարծիքը:

Քաղաքային վարչությունն այն օրոշման եկաւ, որ բնակարանների տուրքի մուծումը Թիֆլիսում ցանկալի է, և այդ նոր տուրքը վարչության կարծիքով, պետք է առնուի արքունական նոյնպիսի տուրքի հետ միասին և նոյնպիսի էնդ ամին քաղ. վարչությունը որոշեց խնդրամատոյց լինել, որ Թիֆլիս քաղաքը բնակարանների տուրքի քանակի տեսակետից հաշուի երկրորդ կարգի քաղաքների շարքում, այսինքն այն քաղաքների, որտեղ բնակարանների տուրքն առնոււմ է տարեկան ոչ պակաս քան 200 ռ. վարձուող բնակարաններից:

Բացի արանից, քաղ. վարչությունը որոշեց նմանապէս խնդրամատոյց լինել, որ բնակարանների այն վարձուողներին, որոնք երեք տարուայ ընթացքում այդ տուրքը կըվճարեն լրիւ (առանց ապագիներ թողնելու), իրաւունք տրուի քաղաքային ընտրութիւններին մասնակցելու այն սահմանափակումներով, որոնցով քաղաքային կանոնադրութեամբ պայմանաւորուած են ընտրողների իրաւունքներն առհասարակ:

Մուսուլման այն գաղափարը տուած է իւր հաւատացեցեց թե իւրմէ առաջ աշխարհի վրայ երկեցող մարգարէից պաշտօնն էր Աստուծոյ միությունը միայն քարոզելով, ժողովրդական մտքերու մեջ հաստատել այդ ուղղափառ հաւատոյ հիմնական վարդապետութիւնները: Սակայն այդ ամեն տուրքալք փոխանակ Աստուծոյ կամքը իսկութեամբ ի գործ դնելու, ժողովրդական մտքերը կրօնի գաղափար սկզբունքներով ողբալով և պղտորած են: Առ այս Աստուծոյ կամքը ինքն կամ է աշխարհ, այդ ժողովրդայն տարբեր ուղղափառ կրօնի հրաւիրելու: Այս պատճառաւ որ Մուսուլման իւր հետեւողաց շրջանում անուն կրօնը ընդունողները:

Մուսուլման կրօնը հիմնական երկու սկզբունքներ կըկարգենակէ. 1) «Իման» — հաւատը կամ թէորի, 2) «Տիբ» — Գործը կամ բարթիք:

1. Մուսուլմանական մը պարտի հաւատալ —) Աստուծոյ գոյութեան Բ) անոր հրեշտակաց Գ) տուրք գրեցաւ. Դ) առաքելոց. Ե) մեռելոց յարութեան և վերջին դատաստանի: Բացի այս հինգ հանգամանքներէ, պարտի բացարձակապէս հա-

Անցեալ տարուայ սեպտեմբերի 1-ից մինչև այս տարուայ մայիսի 1 ը, Քաղաքի վրայով Պարսկաստան է արտահանուած աւելի քան 1¹/₂ միլիոն պուդ շաքար և շաքարաւազ:

Ներքին գործերի մինիստրութիւնը քաղաքային և զեմաթային վարչութիւններին նահանգապետների միջոցով առաջարկել է գաղտնի քուէարկութիւններ ժամանակ գործածել ինժեներ Տոմկինի արկղիկը, որը արդէն փորձուած է Պետերբուրգի և Մոսկուայի քաղաքային խորհուրդների մէջ և փորձը ցոյց է տուել, որ նրա միջոցով քուէարկութիւնների ժամանակ չեն կարող զեղծումներ կատարուել:

Մայիսի վերջերին ֆինանսների մինիստրութեան մէջ մի յանձնաժողով դրադուելու է ծխախոտի տուրքի սխառմի կանոնադրման խնդրով: Բացի մինիստրութեան անդամներից, ծխախոտի գործարանատէրերից, յանձնաժողովի աշխատանքներին կը մասնակցեն և ակցիդային վարչութիւնների կառավարիչները այն նահանգներից, ուր զարգացած են ծխախոտի արդիւնաբերութիւնը:

Ներկայ 1897 թուին բարձրագոյն հրամայում է Թիբեթի և Գուրանի շրջանների Անդրկովկասի բնիկներից և զինուորական իսկական ծառայութեան կոչել 4,500 հոգի:

Օրէական երկաթուղու տեսուչը խնդրամատոյց է եղել, որ ֆրանսիական ինժեներային ուսումնարանի աշակերտներին թոյլ տրուի ձմեռաւոր ուղևորութիւն կատարելու Անդրկասպեան երկաթուղով: Յիշեալ աշակերտները, ինչպէս հաղորդեցինք այս օրերս, Ռուսիան գալիս ուսուական երկաթուղային շէնքերի հետ ծանօթանալու նպատակով:

Աստու թե միմյան մի Աստուծոյ կայ և Մուսուլման Աստուծոյ առաքելուն է: (Լա իրմէ իլլայ ալլահ, Մուսուլման ընտել ալլահ):

Գրականը պարզ կըզնէ հաւատալ հրեշտակաց գոյութեան և անոնց սրբութեան: Նա որ հրեշտակաց գոյութիւնը ընդունելու. ըստ գրականի նրգովեալ է:

Մահմեդականը կըհաւատան որ հրեշտակները հրեշտակ արարածներ են. որը ոչ կուտեն, ոչ կըմպեն և ոչ ալ կամուսնանան: Գրականներն նաև թե հրեշտակներ Աստուծոյ իրաւասութեանը տակ մասնաւոր պաշտօններ ունեն գործառնք արքայութեան վրայ կըհանեն, այլև Աստուծոյ թիբեթիկը շրջաններ կային: Գրականի մէջ յաճախակի յիշուած գլխաւոր հրեշտակներ են Գաբրիէլ Աստուծոյ գրադիրը: Միջալէլ, հրէյից պաշտպանը. Էզրայէլ, հոգեառ հրեշտակը, Իսրաֆէլ՝ յարութեան փողը հնչեցնող:

Աստանան, որուն Մուսուլման ընդունաւ անունը կուտայ, ըստ գրականի Աստուծոյ ամենախիբիկներէն մին էր, բայց աղաւալ մասնաւոր յարգ և մեծաբանք ընծայելուն արտաքուստ է գրաւալներ:

Կանանց պիղծարարական կրթութեան խնդիրը մշակելու համար, երկրագործութեան և պիտանեան կայաններէ մինչեւ տարբեր նախագահութեամբ մի յատուկ յանձնաժողով կը կազմուի սեպտեմբերի սկզբներին:

Առեւտրի և մանուֆակտուրայի դեպարտամենտը ներկայումս ակցիօներային օրէնսդրութեան նոր ծրարքը է մշակում, որը, մայրաքաղաքի թերթերի ասելով, կը վերջանայ մինչեւ այս տարւոյ նոյեմբեր ամիսը:

ՄԵԶ ԳՐՈՒՄ ԵՆ

ՀՈՒՂՈՒԹ.—Ասում են, որ թեմիս կառավարիչ բարձր. Գաբրիէլ վարդապետը նշանակուելու է Ատրպատականի տաւաղաբ. ոմանք էլ ասում են թէ Գաբրիէլ է նշանակուելու Հայր սուրբը շուշեցիների սրահին է. հաճաքեալ տարի է, որ նա այստեղ է և շուշեցիք ոչ մի դժգոհութիւն չունին նրանից: Ինչպէս պիտի տեղափոխուի չնքն հաւատում այդ լուրին:

—Քիւնզարթի օրը մի քանի ժամուս ժողովուրդի մէջ տարածուեց Վեհափառ Հայրապետի հեռագրական սուրբ հրամանը թէ՛ հոգեւոր, ղարթը տեսուչ հ. Մեսրոպ վարդապետը բոլորովին արձակուած է իւր պաշտօնից և ամսիս վերջին պէտք է գնայ ս. Էջմիածին:

—Քաղաքումս խօսակցութեան նիւթը մի նոր դէպք է՝ բողոքականների քաղաքի պատուօրը եկել է և իշխանի է հապետը դարձրել հոգաբարձու պ. Պետրոս Զարարեանցի տանը:

20 ՄԱՐՏԻՍ ԳԻՐԿԻ (Աստուրալաքի գաւառ).—Մօտ օրերս կրկին հայ գաղթականների մի խումբ հասաւ մեր գաւառը թուով 170 հոգի, բաղկացած երկու սեռից: Այդ գաղթականները ս. Էջմիածինը են եկել և իրանք վանքից են: Գոմիւրի է Աստուրալաքից յոյց տուած ջանքը դէպի իրանց թշուառացած եղբայրները: Աստուրալաքից հայ գաղթականներին տեղաւորել են եկեղեցւոյ պատկան շէնքերի մէջ. նրանք բացի այն, որ օգնում են հայ գաղթականներին, այլ և աշխատում են գործ տալ աշխատող ձեռքերին: Յիշեալ գաղթականներից մօտեւ շրջում են գաւառիս հայ գիւղերում: Մեր հայ գիւղացիները շատ անտարբեր են դէպի իրանց կողմուկները: Երբեք մեր հայ գիւղացիները օրինակ անեն ծերանի, Կարսի, Իգդիրի, ս. Էջմիածնի, Զիրա-

հրեաների և ստանանքը դատ, մահապաշտ, պարտին հաւատալ նաև ջինքու, որոնք իր թէ կրկին հրեղէն արարածներ են և մարդոց ստեղծագործութեան անաջ աշխարհի տիրապետներ էին և դեռ դադարեալէս կապուած: (Աստուրալաքի ու կրկին և կամուսանան ստեղծման ամեն բարի և սմանք չար են. և իր թէ Մուհամմէտ եկած է յայն իսկ ջինքը ևս ժրկելու: Սուրբ գրեանց մասին գուրանը կը վարդապետէ որ Աստուած ժամանակի դանդաղ ընթացից մէջ իր կամքը և պատուէրները գրաւարպէս հաղորդած է իր մարդկայնից: Եւ ուստի պարտաւոր է ամեն մի մահապաշտ հաւատալ այդ գրաւոր վարդապետութեանց: Ըստ գուրանի սուրբ գրեանց թիւր 104 է, որոց 10-ը Ադամի, 50-ը Մէթի, 80-ը Ենոքի, 10-ը Աբրահամի. իսկ մընացեալ չորսը հին կտակարան, սաղմոս, աւետարան և գուրան, Մովսիսի, Դաւիթի, Քրիստոսի և Մուհամմէտի յաջորդաբար տրուած են:

Սուրբ գրեանց ամենավերջինը Գուրան, նախընթերցու կնիքն է որով կընթուած է Աստուածային պատուիրանաց կարգը, և գուրանը իւր մէջ կը պարունակէ Աստուածային օրէնաց լրացումը:

կի, հայ գիւղացիներէ, որոնք 3-4 տարի է քայքայեալ իրենց դռները հայ գաղթականների համար և իրենց վերջին ունեցած պատուար բաժանում են իրենց հաւատարմ եղբոր հետ: Գիւղացիները, մասաւանդ գիւղական քահանաները, պէտք է ըստ շափու կարեաց օգնեն այդ թշուառներին, պէտք է թիթեացնեն նրանց յուսահատ դրութիւնը:

«ՀՈՒՂՈՒ ԱՆԿՆԵՐՆԵՐԸ»

(Ֆելիետոնիստի յուշատետրից)

Մի քանի տարի առաջ դիմադրական ատենանում չափում էին մի գիւղացու: Բժիշկին ամեն ինչ նայելուց յետոյ մտածելով որ ամեն մի դարաբաղցի մի անկեղծութիւն կունենաւ, հարցրեց նրան. «անկեղծ գառ չունե՞ս խօս»: Գիւղացին իւր համարկրացի բժշկի լեզուն լուրջ հասկանալով պատասխանեց. «հա, բժիշկ, փորումս անկեղծ կայ: Մեր բժիշկն էլ ժամանակ չկորցրեց և իսկոյն հարցրեց դարաբաղցեմար. «տո, չլինի թէ ետ ընկածը»:

Սյո դէպքից յետոյ ես վճռեցի ձուշուայ անկեղծները յարգութեան նիւթ չիմել, որովհետեւ հինց այդ անկեղծներն են, որ շարունակ արգելք են լինում մեր աստուածապահ քաղաքի յաւաքողիմութեան: Մի կողմ ուզում ես գործը հայեացքը, ամեն կողմ լանկեղծ կը գտնես, ամեն խանդավառութիւն, ամեն յետադիմութեան մէջ «անկեղծ» կը գտնես, բայց ցաւալին այն է որ այդ անկեղծները վերացնելու համար աշխատող չկայ: Եթէ ուզենան հաւաքական գործերի միտքիցէ կողմն ազատել «անկեղծներից», քեզ իսկոյն կտան ամեն կողմից. քո՛ւ, քու տունը չիմուի, առանց «անկեղծ» գառ կլինի: Եթէ մի գործի միասնութիւն մէջ «անկեղծները» որոնես, կը թիծաղեն և կանանք քեզ «տո էլ գործ չունի՞ս էլի, հիմա էլ անկեղծ ես փնտռում: Ո՛վ չըզիտէ սր մեր գործերն անկեղծներով լինեն են: Տեսէ՛ք թէ բունը մըտել է հասնում, որ բժիշկն էլ դարմանում է թէ վրնուորացուն «անկեղծ» ունի: Սակայն չէ, մենք բժշկի պէս չը դարմանանք, այլ այդ անկեղծները նրապարտի հանքն ու տեսնենք թէ արդեօք դրանք էլի անբուժելի կը մնան, թէ վճռաբար բժշկող զեղքը կը գտնուին:

«Անկեղծները» շատ շատ են, որից

սկսենք, ընթերցող: Կարծես թէ ձուշուայ անկեղծները հինց տէրտէրներից են սկսում: Քաղաքս չորս եկեղեցի ունի, բայց ամենից խղճալին Ագուլիացի եկեղեցու ժողովուրդն է: Այս խղճութեան մասին սկսեցին վերջերումս շատ խօսել: Ոմանք ասում են թէ Ագուլիացի եկեղեցու ժողովուրդը շարունակ դադարում է. ոմանք ասում են թէ դրանց մէջ շատ են մեռնում. ոմանք էլ ասում են թէ դրանք ցրվել են գալիս ձուշուայ գաւառան թաղերի մէջ, այնպէս որ իրենց եկեղեցուն շուրջը գտնուող ծառայականները ծախում ծախմիւս են իրենց տներն ու հեռանում և այդ տները առնում են թուրքերը: շատ չանցել և այդ եկեղեցուն մօտիկները կը շրջապատեն: Սյո մի ցաւալի և ապօրինի իրողութիւն կը լինի: Սրա «անկեղծ» լինելէ կը հարցնէ ընթերցողը: Ժողովուրդն ասում է թէ քահանաների մէջ է անկեղծութիւն: Եւ իրաւ այդ խեղճ ժողովուրդի քահանաները գրեթէ բոլորն էլ ուրիշ քաղաքի միայն են ձեռնադրուած: Դրանց մէջ կայ մի 70-80 տարեկան քահանայ և նա ձեռնադրուած է եղել Խանքենդ աւանի համար, բայց չգիտենք ինչպէս մէկ էլ տեղափոխուել է, Ագուլիացի եկեղեցու խեղճ ժողովուրդի գլխին նշանակուել: Ոմանք ասում են թէ այդ քահանան իւր քանի հազար լուրի կտակել է ո. Էջմիածին, ուստի և հանգուցեալ Մակար կաթողիկոսը շատ սիրել է դրան և այստեղ տեղափոխել: Եւ այժմ այդ կտակը, չգիտենք: Ոմանք էլ ուրիշ բան են ասում. սակայն այդ մեր նպատակը չէ արձանագրելու: Մի ուրիշ քահանայ էլ ձեռնադրուել է Բագուայ վրայ և մի դարմանալի ու յանկարծակի սպասմամբ տեղափոխուել է այստեղ և դարձեալ այդ խեղճ ժողովուրդի գլխին նշանակուել: Մի ուրիշ քահանայ էլ ձեռնադրուել է ոչ թէ այստեղիս առաջնորդը, այլ մի ուրիշ եպիսկոպոս, և թէ եւնա ս. Էջմիածնում է ձեռնադրուել, այնուամենայնիւ ձեռնադրող ծերունին, ո՛վ դիտէ, ուրիշ արտասանել է ձուշուայ Ագուլիացի եկեղեցու անունը թէ Ագուլիսի վրայ է ձեռնադրուել: Մի չորսը ծերունի քահանայ էլ կայ նա էլ «Բագուայ մետապոլիտի տօլիցն» և և հաստատ չգիտենք թէ ո՞րտեղի վրայ է ձեռնադրուած:

Մենք գիտենք, որ ձեռնադրութիւնը մի պատ է և քահանան պատկուծ է այն ծովին հետ, որի վրայ ձեռնադրուել է: Գիտաւ ասացէք խնդրեմ, ինչպէս կարող է օրհնութիւն բերել մի ժողովուրդի համար այն քահանան, որի ծովը մի ուրիշ տեղ է թողնուած: Ա-

գուլիացի եկեղեցու ժողովուրդը ոչ այսինքն է և ոչ մարդաթող եղած, ապա ինչու չունի իւր քահանան, իւր ընտրածը, իւր սիրածը: Ահա անկեղծ այս է, որ պատիժ է դառնում ժողովուրդի համար, պատիժ է դառնում հինց քահանաների համար էլ: Գիւրդը դրանց միջից անպակաս, հայոցանքն անպակաս և այս ամենից ոչ միայն ժողովուրդն է պատժուել, այլ և իրենք քահանաները, որոնք աշխիւ հեռու չէ պատիժը: Զատ չէ անցել այն օրից, երբ մէկ հայր, որ առաջ ինքն է կամեցել քահանայ դառնալ, բայց չէ կարողացել, մի թուղթ էր պատեցնում, այդ «ինչ է» հարցրին. «որդոս ուզում եմ քահանայ չիմեմ»:

«Նա ինչ քահանայացու է»:

«Եւ ցաւ շատ է. որդիս շատ է չար, աղետը չի-նեմ գուցէ զգաստանայ»:

Բայց ի՞նչ զգաստանայ...:

Եթէ ասում են, որ ժողովուրդը ձաքահանաւոր ուզում է խեղճի տալ մի եպիսկոպոսի, որ նա չորս քահանայ ձեռնադրել իրենց համար և ուղարկէ, իսկ այն բոլորին տանէ ուր կուգէ:

Միւս եկեղեցին էլ հինգ թէ վեց քահանայ ունի. այդ եկեղեցու ժողովուրդը շատ բախտաւոր է նիւթական հարստութիւնով: Բաղաբաղիք դրանց «նրբու» են ասում երեի նրա համար, որ դրանք լաւ փող պահող են որդեգրողի: Դրանց մօտին շատ բաներ են պատմում, բայց ոչ այնքան, որքան զգեցի մօտին: Դրանցից մի հայր իւր որդիներին «նրբուլութիւն» սովորցնելու համար, ինչպէս պատմում են, թէ ի տալու ժամանակ ինքն է շաքար բաժանել և պատուիրել է թէ ո՛վ որ իւր բաժին չարքայի տեղացին պարզ կըստանայ: Նրանցից շատերը բոլոր շաքարը աւելացնում էին և թէյը առանց շաքարի խմում: Հայրն էլ գոհ այդ բանից, պարզեցին էր տալիս: Դրանք այժմ հարուստ մարդիկ են:

Սրանց հարստութեան անկեղծ էլ քահանաների մէջ են գտնում: Ասում են թէ դրանց քահանաները գրեթէ բոլորն էլ ուխտած մարդիկ են: Դրանցից մէկը ուխտել է տարին տասներկու ամիս ծալապատիկ նստած կենալ, որ ոտները լաւանայ: Միւսը նշանաւոր թիթեացողութիւն է եղել և միանգամ տանիքը շինելու սահել վրայ է ընկել և ընկնելու ժամանակ ուխտել է, որ եթէ կենդանի մնայ, քահանայ կդառնայ: Պատմում են որ իր թէ անդալի կիւպով նստել է գետնի վրայ, ուստի և քահանայ դարձել: Երբեք էլ 70-80 տարեկան ծերունի է. ասում են որ եղած որոշ մի տեղ, եթէ վեր ուսուցնող հոգին հաւատացեալի մը հոգի է, կըսեն թէ, երկու հրեշտակներ դիմաւորելով զայն երկուքը պիտի առաջնորդեն: Գրեցնեն նաև թէ մարգարէից ոգին անմիջապէս արձայութիւն կընձուցէ: Մարտիրոսացի գին կանաչ թուշուններու թեւերու վրայ կը հանգչի, որ ընդ կրնան զբախտի պտուղներէն և ջրերէն ճաշակել: Գասարակ հաւատացելուց հոգեկեցու մօտին շատ տարբեր կարծիքներ կան և գուրանը որոշակի չըլցատրելու: Ոմանք կընդունեն թէ պարզ հաւատացելուց օգիւց գիրեղմանը երբեք կը զննուին թէ ստորին երկրի մէջ Ադամայ քով կը հանգչին, ուրիշները ալ ուրիշ կերպ կարծիքներ ունենան:

Մեզից յարութեան ժամանակամիջոցի մասին Մուհամմէտ որոշ բան մը չըսէր: Աստուծով գառ ոչքը գիտէ կըսէ: Բայց աշխարհի վախճանն առաջ երկրի վրայ երեկելը նշաններու մօտին շատ երկար կը լիսուի: Նշաններ երկու կարգի կը բաժնէ մեծ և փոքր: Փոքր նշաններ են. 1) մարդոց մէջ կը ընկան զգացմանց և հաւատոյ նուա-

սա էլ ուխտել է բոլորովին գինի չը խմել մինչև իւր մահը: 2) որոշները ուխտել է «աշխարհ» ոչինչ չգործել իւր կեանքում, որովհետեւ «ինչ որ խաւարի մէջ է կատարուում, նա սկերե չէ անում մարդուն»: Մէկն էլ ուխտել է երբեք ոտով ման չգալ, այլ միշտ ձի նստել, միայն թէ չհետեւի վարդապետին այսինքն տէրողութեան ձեռքի փողոց չպատել, երեւալ (Երեւալ) չհանգի, թաւորին չգնալ, բնին աղբիւրում չէջիլ չանիլ, պար գալ ու թուրքերէն երգել, գիշերները ժամ 9-ից ուշ տուն չգալ, հոգեւոր բարձր իշխանութեան հակառակ չըլցադիւր ժողովուրդին և այլն և այլն: Այս վերջին ուխտաւորին ժողովուրդը շատ սիրում է: Տեսէ՛ք, ընթերցող, թէ ինչպէս սրանց աղօթքը օգնում է ժողովուրդին:

Ջրի պակասութիւնը պատճառ է լինում, որ շուշեցիք շար նախանձով վաւում պապակուում են: Այս տեսիլով թաւորանց Թաղուս ապերը մեծ փող ծախեց և սկսեց ջուր բերել ապաքաղի համար, որ շուշեցոց այրուող սրտերը հանգցնէ: արդէն քանի տարի է, որ բերում է մի տարի է-որ հասել է քաղաքի մօտ: Բայց ցաւն այս է որ այդ ջուրը դեռ քաղաք չբերուեց. անցեալը. կհարցնէ ընթերցողը: Ասում են, անցեալն այն է. որ քաղաքացիք շատ հեշտաւոր մարդիկ են: Դրանք ուզում են, որ Թաղուս ապերը ջուր բերել տալ քաղաքումս բաժին անէ թաղերի վրայ, մի մի մատ տանի ամեն մի քաղաքացու առնել, բարձրալինի ամեն մի յարկը և քեռսիքները պապուան խողովակներով դիւ ամեն մի բաղամազով և բաղամազատակ, մեծանուն և գերահաշակ քաղաքացու բերանի մէջ, որ ոչ ոք էլ տեղից վեր չկենայ, այլ այնքան խմի որ նոխտանի կը կը հանգչի: Խեղճ Թաղուս ապերն էլ մի տարի է շարունակում մտածում է թէ ինչպէս անի, որ կատարի իւր պիտի զորեղներ կամուրջայ մինչև օրս էլ մի հնար չգտնու: Ասում են թէ այն ջուրը այնքան կը մընայ այնտեղ, մինչև որ մարս ապերից մի մարդ վեր գայ և հնարքը ցոյց տալ: Էլիկայ:

ԱՌԵԻՏՐԱԿԱՆ ԶԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆԸ
ՊԱՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ
20 ՄԱՐՏԻՍԵՐԸ

Մենք անցեալ անգամ «առեւտրական յարաբերութիւնը Պարաւտանի հետ»

գում: 2) ամենակծի և ստորին մարդոց աստիճաններու և պաշտօններու բարձրացում: 3) յեղափոխութիւններ: 4) Աշխարհային պատուհաններու և մարդկային տառապանքներու աճում: այնպէս որ մարդիկ գիրեղմաններու բովանցած միջոցին պիտի ընեն հրանթ թէ անոր տեղ ես մեռած ըլլայի: 5) Սուրբ ժողովուրդը հարկ վճարելու պիտի դադարեցնէ: 6) Մէտիէի շէնքերը մինչև Ահապ կամ Եհապ հասած պիտի լինին...

Մեծ նշաններ են.

- 1) Արեւելի արեւմուտքէն պիտի ծագի
- 2) Մէքքէի տաճարին մէջ գետնա-նստուններ պիտի ելլեն:
- 3) Յունաց հետ պատերազմը և Իսահակ սերնդեան 70,000 մարդով Գ. Պոլսոյ գրաւում:
- 4) Սուտ քրիստոսի (նեոն) երեւում որուն արարացիք «էլ Մէսիս» էլ տէճալ կանուանին, նեոն միականի պիտի լինին որա ճակտի վրայ պիտի երկն զգ. ֆ. ք. գրեցին որը «Եհապ» անհաւատ կամ նոգիւկա կը նշանակէ:
- 5) Քրիստոսի վերստին գալուստը: Որը ըստ Մուհամմէտի վարդապետութեան Դամասկոսի արեւելեան կողմը պատուող սպիտակ կամուրջին մօտ պի

1

